

KATERINA DEVDERA

1990. november 25-én született a Vinnyicai területen, Kijevben él. A Vinnyicai Mihajlo Kocjubinszkij Állami Pedagógiai Egyetem befejezése után megvédte Oleh Liseha irodalmi munkásságáról szóló doktori disszertációját. Verseskötetei: *Együttlét* (2011), *Betűk és őselemek* (2015).

INDIÁNOK

(ИНДИАНЦИ)

*Indiánosdit játszottunk
én voltam rózsaszín hajnal
ő pedig sólyomtoll
a meggyfa alatt volt
wigwamunk és a hinta
azt mondta örökké
az én hajnalom maradsz
öt évesek voltunk
és még nem jártunk iskolába
nem vittem haza napocskákat
neki pedig nem volt tele
a hátizsákja kartonfelhőkkel
emlékszem később
nagyon sokat lógott
és mikor megjelent az órán
a tanár megkérdezte melyikünk
hajlandó hinni neki
ha azt mondja ez volt
az utolsó alkalom
csend
csak én
emeltem fel a kezem
éveim száma már majdnem ötször öt
negyed század ő pedig
már sosem éri el az ötször ötöt
és már rég nem is sólyomtoll*

*legyen neki könnyű a föld
nem tudom miért akasztotta fel magát
de amikor rá gondolok
eszembe jut a meggyfa alatti wigwam
és a szélben ringatózó
hinta*

A MENYÉT (ЛАСИЦЯ)

*Túl késő már
a fehér szőrű menyét szobámból kiugrott
átrepült lelkem fölött*

*úgy hiszem már a hómezőn szalad
apró nyomokat hagy hátra
hallgatja ahogy
szállnak odafent a fagyos
galagonyát hevítő hótündérek
aztán felszegezi fejét
és figyel
a végtelenbe nyúló síkság
égi mását*

*talán magamra öltöm apám kabátját
utolérhetem?
dehogyan
hiszen túl
messze van*